

[Edel Saunte.]

havn noget, men jeg glæder mig over, at kvinderne på landet får en noget bedre stilling, end man oprindeligt havde tiltænkt dem. Jeg tror, at man ude i landet, måske også af andre grunde, kan være glad for, at kvinder, der flytter ud på landet, vil være i stand til at få deres bidrag, selv om de har en indtægt som f. eks. en sundhedsplejerskes. Vi vil derfor anbefale, at man stemmer for, at indtægtsgrænsen bliver ens over hele landet.

Efter udvalgets mening var det en skavank, at lovforslaget satte skel mellem visse kategorier af enlige mødre, idet det gav kvinder, der har en forsørger, en bedre stilling indtægtsmæssigt set end kvinder, der ingen forsørger har, f. eks. kvinder, der får bidrag efter enkepensionsloven, og kvinder, der får bidrag efter forsorgslovens § 224, og også gav børn, der har en moder, en bedre stilling end forældreløse børn. Udvalget enedes om at henstille til den højtærede socialminister, at indtægtsgrænsen blev den samme for disse kvinder som for de kvinder, der får egentlig forskudsvis udbetaling.

Vi er selvfølgelig i udvalget fuldkommen klar over, at der er forskelle, for i det ene tilfælde er det kun — formelt set i hvert fald — et udlæg af underholdsbidraget, medens det i det andet tilfælde er en reel betaling eller hjælp til opdragelsen af disse børn. Men vi tror ikke, det var muligt at få to kvinder, der bor i to lejligheder på samme repos, til at forstå, at den ene får mere end den anden, fordi der er en forsørger, der måske oven i købet betaler hustrubidrag, medens der i det andet tilfælde slet ingen forsørger er, fordi manden er afgået ved døden. Vi er derfor meget glade for, at enker og enlige mødre, der får bidrag efter forsorgslovens § 224, og forældreløse børn, der får det efter § 229, kommer med under bestemmelsen, og jeg skal meget anbefale, at man stemmer for de ændringer, der er en følge heraf.

Med hensyn til forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg [af Ragnhild Andersen m. fl.] er udvalget enedes om at indstille det til forkastelse, fordi det er vor opfattelse, at vi nylig har gennemdrøftet invaliders og folkepensionisters

forhold og dér har foretaget de forbedringer, som var rimelige og gennemførlige på daværende tidspunkt.

Søren Andersen: Jeg skal ikke trætte med nogen lang tale. Jeg sagde ved første behandling, at naturligvis er det rimeligt, at grænsen for forskudsvis udbetaling bliver sat noget i vejret, men jeg var utilfreds med, at der var så stor forskel mellem beløbene i de 3 zoner. Derfor vil jeg gerne udtrykke min glæde og tilfredshed med, at vi er nået frem til samme beløb alle steder.

Jeg er også tilfreds med, at den forskudsvis udbetaling til enker og enkemænd også er ført op til det samme beløb.

Jeg kan ikke sige andet, end at jeg stiller store forventninger til resultaterne af de samråd, vi har haft med henholdsvis den højtærede justitsminister og den højtærede socialminister. Det skulle nødigt gå sådan, at de har været forgæves. Vi er jo stadig væk sådan stillet, at det er alt for store beløb, der ikke inddrives, og som det offentlige så hænger på. Det er blevet sagt i forbindelse med de oplysninger, vi har fået, at det hænger sammen med beskæftigelses-situationen; men jeg synes ikke helt, dette harmonerer med, at der med hensyn til inddrivelsen faktisk har været tilbagegang i de senere år. Men som sagt nærer jeg store forventninger til de cirkulærer, som henholdsvis den højtærede justitsminister og den højtærede socialminister vil udsende. Jeg håber, at de må føre til det resultat, at man får betydelig flere penge ind.

Med disse ord skal jeg anbefale det ændringsforslag, der er stillet, medens jeg skal anbefale at stemme imod det af kommissionerne fremsatte lovforslag.

Erna Sørensen: På mit partis vegne vil jeg gerne tilslutte mig den ordførertale, det ærede medlem fru Edel Saunte holdt. Der skete jo i udvalget det glædelige, at alle kunne samle sig om én indtægtsgrænse for forskudsvis udbetaling af bidraget, og ligeledes var det glædeligt, at man kunne tage enkerne med under denne beregning.

Som det fremgik af det ærede medlem fru Edel Sauntes tale, var det navnlig spørgsmålet om inddrivelsen, vi beskæftigede os med, og jeg kan helt tilslutte mig